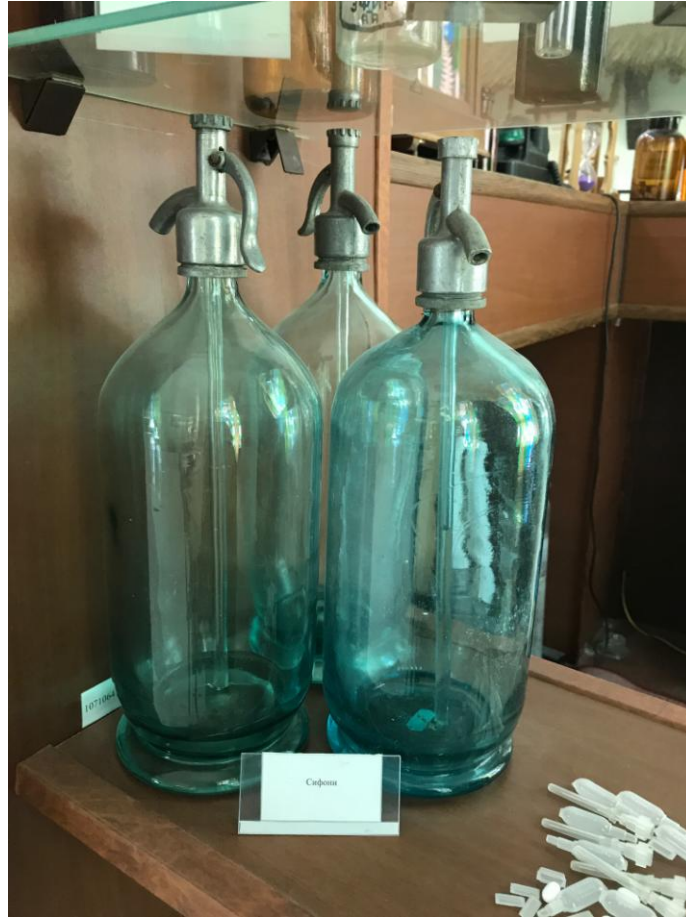

Сифони

В експозиції музею представлені сифони середини ХХ століття.

Конструкція класичного сифона була винайдена в 1829 році і з тих часів практично не змінювалася.

Принцип роботи сифона наступний: в посудину наливається вода, приблизно на $3/4$ об'єму, потім пляшка герметично закупорюється. Через вхідний клапан подається вуглекислий газ під тиском. Газ частково розчиняється у воді, а також наповнює вільний об'єм посудини, створюючи тиск на рідину. При натисканні важеля відкривається вихідний клапан. Тиск газу у вільному об'ємі посудини виштовхує воду назовні. Таким чином з носика виходить струмінь газованої води.

Сифони для газування води були популярні в усій Європі, їх продавали як вишуканий і корисний предмет вітальні, їдальні або бару. Раніше кожна поважаюча себе крамниця або торговий дім на прилавку мали великий скляний сифон для відвідувачів.

В СРСР виробництво сифонів для газованої води було масовим і вони були дуже популярні серед населення.

Сифоны

В экспозиции музея представлены сифоны середины XX века.

Конструкция классического сифона была изобретена в 1829 году и с тех пор практически не менялась.

Принцип работы сифона следующий: в сосуд наливается вода, примерно на 3/4 объема, затем бутылка герметично закупоривается. Через входной клапан подается углекислый газ под давлением. Газ частично растворяется в воде, а также наполняет свободный объем сосуда, создавая давление на жидкость. При нажатии рычага открывается выходной клапан. Давление газа в свободном объеме сосуда выталкивает воду наружу. Таким образом из носика выходит струя газированной воды.

Сифоны для газирования воды были популярны во всей Европе, их продавали как изысканный и полезный предмет гостиной, столовой или бара. Раньше всякая уважающая себя лавка или торговый дом на прилавке имели большой стеклянный сифон для посетителей.

В СССР производство сифонов для газировки было массовым и они были очень популярны среди населения.

The siphons

In the exposition there are siphons of the mid-twentieth century.

The classic design of the siphon was invented in 1829 and since then almost has not changed.

The principle of the siphon as follows: in a vessel filled with water, about 3/4 full volume, then the bottle is hermetically sealed. Through input valve is fed carbon dioxide under pressure. The gas is partly soluble in water, and fills the free volume of the vessel, creating a pressure on the liquid. The push lever opens the output valve. The pressure of the gas in the free volume of the vessel pushes water out. Thus spout out a jet of sparkling water.

Siphons for carbonated water was popular in Europe, they were sold as a refined and useful pieces for living room, dining room or bar. Every self-respecting shop or trading house used to have a big glass siphon for visitors.

In the USSR manufacture of siphons for soda was massive and they were very popular among the population.